

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *G. B. Z.*
Cím: *Éjjel a nyomor tanyáin*

Forrás: *Bp. Hírlap.*

Bp.

1921. VI. 2.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Osztályozás

Tárgy

361. 1

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinymomda 1920

Éjjel a nyomor tanyáin.

— Hohenlohe herceg razziai. — Éhtifusz-tanyák a százházban. — Az ezredes leánya. — Az angyalföldi barlang-lakók. —

A még pesti csillagos éjszakában az emberek édesen alusznak, a gyermekszeretet fenséges jegyében önfeláldozó apostol-járást végez egy érdekes embercsoport. Különleges razzia folyik a májusi éjszakákban egy hónap óta, tiukosan, csendesesen, észrevétlenül, mely szivettépő képeit tárja föl a nagy pesti nyomorúságnak.

Ma hajnali két órakor ért véget a razzia, mely megnyitotta az éjszakai nyomor szörnyű tanyáit. Hohenlohe Károly Egon herceg, a fiatalkoruak hatóságának elnöke, — a ki előljár, mindenütt — nyomában Gegus Dániel rendőrfőtanácsos, a rendőri gyermekbiróság vezetője, Rottenbiller Fülöp igazságügyi b. államtitkár, a gyermekvédelem lelkes felkarolója, Baráth Zoltán táblabíró, a fiatalkoruak bíróságának tanácselnöke, Morvay Sándor atya, a patronázs-fruotthon igazgatója, Sárközy Sándor detektívönökhelyettes, hat kütünő detektívvel, itt vannak Argay Béla lovag és Surányi József rendőrfelügyelők és Surányi Zsigmond rendőrfogalmazó végezték a razzia, melynek borzalmas képeiből bemutatunk néhányat.

A százház, ez a rettenetes éhtifusz- és miazmavárosfertály volt az első állomás. A hogy az első házhoz érünk, pince nyílik a Murányi-utcára. Ajtaja nincs. Ablakai üresen, feketén tátognak, mint egy tágra bombázott bástya-lyuk. A „lakók“ az ablakon járnak be. Rozoga létra visz a mélybe. Rálép Hohenlohe herceg, nyomában Sárközy Sándor. Eltűnünk a mélybe. Felgyul a detektív-zseblámpa. Két kis szűk pinceüreg, egymásba nyíló. Az első közepén emberi szeméthulladék, Sárközy figyelmezteti a herceget, — ez a toalettjük.

A másik üreg egyik sarkában rongydarabok, — egyéb semmi! Ezen alszik három apró gyermek, a tizenegyéves Jancsi, a kilencéves lányka és a hét-

éves fiú.

A herceg kérdez és Jancsi felel elsőnek:

— Apánk Weinek János szobafestő, anyánk meghalt.

— Apátok hol van?

— Talán dolgozik.

— Ilyen késő? Nincs talán a koresmában?

— Lehet, mert szeret kártyázni.

— Mit etettek ma?

— Hárman félkiló kenyeret, én osztottam el. Apának most rosszul megy... Örülünk, ha egy darab kenyerünk van. Egvébre ugyse jut.

Gegus néhány bankjegyet adott a gyerekeknek, mi föltámolyogtunk a szörnyű barlangból. Jólesett a friss levegő.

Ezután pergett le egész sereg ilyen kép. Szűk, büzös odúkbán 18—20 lakó, rongyokon fe rengenek, nyolc-tíz apró gyermek, semmi butor, a mi volt, — a télen elégették, mert megfagytak volna, 60—100 korona lakbéréket fizetnek havonta.

Hajnali két órakor fejeztük be az Angyalföldön. A Fővárosi-úton kezdődtek a nyomorképek. Itt találtuk egy ezredes leányát, a ki jeles ügyvéd özvegye, kis szobájában két leányát ápolja. A nyomortól már mind a keitő tüdővész. Az utolsó volt a Szabolcs-utca 20. számú földszintes ház. Hosszu, mély udvar, apró, ablaktalan lakásokkal. Összesen tizenhét béroda — háromszáz lakóval. Csontvázzá szott mumiák kelnek föl vackaikkal, meztelen csatlakodók, gyerekekkel a küszöbön alusznak, lépni nem lehet az alvók seregétől. Félkeltének egy öregasszonyt, a ki megsiketűt a nyomortól, csak ma-kogni tud, a tüdővész utolsó stádiumával küzködik.

A szörnyű nyomorudvaron patkány ugrik el a detektívlámpák fényére, lábaink alatt eltiprott svábok és százlábuaak pattognak. Apró, szép kis gyerekek testén férgek mászkálnak... Ezekért az odúkért 60—70—80 korona béreket fizetnek... Ezeket a szörnyű képeket hozta el a májusi razzia. Illetékes helyen meg lesz róla a hivatalos jelentés.

G. B. Z.